

Stéphane Garnier

DOE EN DENK ALS EEN KAT

VOOR KIDS!

Wat je van katten leren kan

INHOUD

Voorwoord van het baasje 6

 1 - KATTENPRAAT VOOR KIDS 9

 2 - POPULAIR ZIJN? VET COOL!
Populariteit: schone schijn of charisma? 17

 3 - TE VERLEGEN? DAAR GAAN WE WAT AAN DOEN!
Laat zien dat je er bent! 27

 4 - JEZELF ACCEPTEREN? OP JE LIJF GESCHREVEN!
Wat zullen ze van je vinden? 35

 5 - GEEN ZORGEN! HET KOMT WEL GOED!
Krijg je het voor elkaar? 45

 6 - EINDELIJK VRIJ? DAT KAN SNEL GAAN!
Verdien het om je eigen weg te gaan 53

 7 - UIT MET DAT DING? SUPERRELAXED!
Van het leven genieten, goed plan? 61

 8 - JIJ EN JE VRIENDEN? DOOR DIK EN DUN!
Je eigen bende, da's top! 69

 9 - BOVEN JEZELF UITSTIJGEN, KAN DAT?
Doorzetten of laten zitten? 77

 10 - EEN VAGE GAST, DIE NIEUWE? NIET METEEN
KATTEN! Integreren, hoe doe je dat? 87

 11 - ALLEMANSVRIEND OF MAKKELIJKE PROOI?
Vertrouwen of gezonde argwaan? 97

 12 - HELP!!! DAT HELPT!

Durf hulp te vragen [105](#)

 13 - WRAAK NEMEN? DAAR SCHIET JE NIKS MEE OP!

Ik zet het hem betaald (of niet) [113](#)

 14 - THUIS IS HET: DOE DIT, DOE DAT!

Waarom zijn het altijd dezelfde die alles moeten doen? [121](#)

 15 - LEUGENS? KAPPEN DAARMEE!

Stop met liegen! [131](#)

 16 - AH, DE LIEFDE... ZE KOMT, ZE GAAT,

MAAR ALS ZE ER IS...!

Hoe kom ik in beeld? [141](#)

 17 - DE TOEKOMST? EEN BRON VAN INSPIRATIE!

En later? Wat wil je worden? [151](#)

 18 - LEVEN ALS EEN KAT? HET PROBEREN WAARD!

Op een dag klopt Ziggy aan... [161](#)

Een kat heeft altijd het laatste woord! [169](#)

Ik wens je... [172](#)

VOORWOORD VAN HET BAASJE

Net als jullie, net als jij, net als iedereen ben ik ooit 9 geweest, daarna 10 en toen 11, 12, 13, 14... En net als iedereen vond ik dat de tijd heel langzaam ging. Alle dagen leken op elkaar, alles was altijd hetzelfde. Maar soms stond de wereld ineens op zijn kop, als ik naar een andere klas ging, bijvoorbeeld, als we verhuisden, als er thuis iets heel ergs of juist iets heel leuks gebeurde, dan sprong mijn leven vooruit, met zevenmijlslaan. Maar meestal veranderde er niets. Je moest leren en accepteren en je aanpassen.

Toen namen mijn ouders een kat en ineens had ik een hartsvriendin. Ik vertelde haar al mijn geheimen. Katten kunnen heel goed luisteren en ze begrijpen je ook, dat voelde ik meteen. Voor mij was dat iets heel natuurlijks, iets vanzelfsprekends.

Ik maakte me vaak zorgen, om van alles en nog wat, maar mijn eerste kat heeft me geleerd dat dat nergens voor nodig was.

Als ik 's morgens vroeg de zenuwen had, bijvoorbeeld voor een spreekbeurt (doodeng vond ik dat, vreselijk!), daagde ze me uit voor een spelletje, dan had ik een beetje afleiding. En als ik dan 's middags weer uit school kwam, keek ze me doordringend aan en knipoogde: 'Zie je wel? Alles op zijn pootjes terechtgekomen!'

En zo heb ik steeds meer en meer van mijn katten geleerd – niet bang zijn, luisteren, voor mezelf opkomen, mijn best doen voor wat ik écht wil, hulp vragen als dat nodig is, op mezelf vertrouwen en altijd klaar zijn voor de toekomst.

Katten zijn magische wezens, neem dat maar van mij aan. Als je je diepste wens in het oor van een kat fluistert, lijkt het of het hele universum in actie komt om die wens in vervulling te laten gaan (ook al kan dat misschien even duren).

Wat zeg je, ben je nog nooit een magische kat tegengekomen? Dan wordt dat hoog tijd! Kom, ik stel je voor aan Ziggy, de kat bij wie ik al vijftien jaar in huis mag wonen.

Wat is het geheim van de kat? Waarom zit ze zo goed in haar vel? Waarom is ze zo gelukkig? Waarom heeft ze zo'n mooi leven? Het woord is aan Ziggy!

HOOFDSTUK 3

TE VERLEGEN? DAAR GAAN WE WAT AAN DOEN!

Voor een van de kids op het pleintje heb ik echt een zwak, en dat is Lili. Ze heeft mooi lang haar, maar er hangt altijd een lok voor haar gezicht, alsof ze haar ogen een beetje wil verbergen.

Lili zegt niet zoveel, veel minder dan de anderen. Ze lacht wel mee, maar wat op de achtergrond.

Als iemand iets tegen Lili zegt, begint ze meteen te blozen en als iemand iets voorstelt, zegt ze altijd ja, ook al denkt ze nee, dat zie ik wel...

Ze loopt een beetje met haar pootjes naar binnen en als ze op de bank op het pleintje zit, heeft ze vaak een grote sjaal om waar haar halve gezicht achter verdwijnt.

Lili zit urenlang naar muziek te luisteren, koptelefoon op, terwijl de wereld om haar heen beweegt en bubbelt en bruist. Mijn katteninstinct zegt dat zij ook het liefst zou willen bubbelen en bruisen, als ze maar durfde...

'KATTEN ZIJN BIJNA
NOOIT VERLEGEN,
ZEKER NIET ALS ZE
IETS WILLEN.'

KAREN DUPREY

LAAT ZIEN DAT JE ER BENT!

Na de vakantie is Lili naar de brugklas gegaan en nu zit ze op een andere school dan de anderen. Ik ben benieuwd of ze al een beetje gewend is, dus op een ochtend ga ik achter haar aan.

De bel voor de pauze. Ik verstop me in een bosje lavendel en wacht tot ze naar buiten komt. Daar gaan de deuren open. Ik zie dat Lili een paar meter achter een groepje meisjes aanloopt. Die gaan op de trap zitten en beginnen gezellig te kletsen. Lili aarzelt even maar stopt niet, zet haar koptelefoon op en loopt door. Ze komt langs mijn lavendelstruikje.

‘Psst, Lili! Psst! Gaat-ie?’

‘Ja, het gaat wel...’

‘Ben je helemaal alleen?’

‘Nee, hoor, nee... ik wilde gewoon even muziek luisteren.’

‘Mwah... Volgens mij ben je te verlegen om bij dat groepje te gaan zitten, daar op de trap. Het lijken me anders hartstikke leuke meiden, toch?’

‘Jawel, maar... Het is gewoon lastig. Ik ken hier niemand. Vorig jaar kende ik iedereen, maar nu moet ik van mijn ouders naar deze school...’

‘Ik weet hoe het voelt. Stéphane heeft me een keer in een kattenvakantiekolonie gedumpt omdat hij me niet mee kon nemen.’

‘En hoe ging dat?’

'SUPER! Ik heb er allemaal nieuwe vrienden aan overgehouden!'

'O? Hoe ging dat dan? Wat heb je gedaan?'

'Toen ik aankwam waren de andere katten er al, ik was de laatste. Overal zaten ze gezellig met elkaar te snorren. Ik ben naar een groepje van drie toegelopen en heb gewoon gezegd: "Hi *cats*, ik ben Ziggy, ik kom net binnen. Wanneer krijgen we hier wat te bikken? Want ik weet niet hoe het met jullie zit, maar ik heb honger als een paard!" Een stoere kater antwoordde: "Drinken is zelfbediening, maar de blikjes worden zo direct uitgedeeld. Dit is de beste plek, wij krijgen straks als eerste! Kijk, daar komen ze al aan!"'

'En toen?'

'Na het eten ben ik gewoon bij ze gebleven. Ik heb ze bedankt voor de info, vooral die tip van de blikjes, en een paar dagen later heb ik hun ook een goeie tip gegeven: er zat een gat in het hek, zodat we er 's nachts stiekem tussenuit konden knijpen. Voor wat hoort wat!'

'Ik kan die meisjes toch niet gaan vragen hoe laat de kantine opengaat...?' zucht Lili.

'Nee, je moet iets bedenken wat jullie allemaal belangrijk vinden, iets wat jullie delen, wat iedereen aanspreekt. Voor katten is dat lekker schransen! Je gaat gewoon naar ze toe en stelt een vraag. Daarmee maak je ze belangrijk, want zij zijn degenen die het antwoord weten! En je zult zien: ze willen je allemaal helpen!'

'Denk je echt?'

'Je durfde daarnet niet bij die meisjes te gaan zitten omdat je niet wist wat je tegen ze moest zeggen. Maar als je één vraag bedenkt, over iets wat ze leuk vinden, gaat de rest vanzelf. Kat in 't bakkie!'

'Ik zal erover nadenken.'

'Laat zien dat je ze vertrouwt, dan vertrouwen ze jou ook. Maar jij moet het initiatief nemen. Tot later! Ik hoor wel hoe het gegaan is!'

De volgende avond zat Lili al vroeg op het pleintje, al voor de andere kids kwamen. Ze zag er happy uit: een big smile om haar mond en haar lok achter haar oor.

Ze vertelde dat ze iets bedacht had, iets waarmee ze naar het groepje had durven gaan: de batterij van haar telefoon was leeg en ze verwachtte een SUPERbelangrijk bericht. Grote schrik! De meisjes moesten er niet aan denken dat zoiets gebeurde! Iemand haalde snel een lader tevoorschijn en Lili ging bij het groepje zitten. De hele pauze heeft ze gezellig zitten kletsen, terwijl haar telefoon oplaadde.

Lili had om hulp gevraagd en iemand de kans gegeven haar te helpen. Ze had er meteen een vriendin bij. Nu moet Lili contact met het groepje houden, de anderen ook iets geven of ergens mee helpen. Laten zien dat ze de meiden vertrouwt.

Bij mensen werkt zo'n truc altijd, weet ik uit ervaring. Als ik iets wil, ga ik voor Stéphanes neus staan en dan vraag ik er gewoon om. Dat hoort ook bij laten zien dat je er bent: erop afstappen, vragen en je poot stijf houden!

DOE EN DENK
ALS EEN KAT

Een kat laat zien dat ze er is Een kat schenkt je haar vertrouwen

Op anderen afstappen is minder moeilijk dan je denkt. Je hoeft alleen maar over iets te beginnen wat zij en jij belangrijk vinden.

Je verlegenheid is vaak je enige vijand. Natuurlijk willen anderen wel met je praten, het komt misschien niet eens bij ze op dat jij te verlegen bent om het initiatief te nemen. Maar toch is dat precies wat je moet doen – en het enige wat je hoeft te doen.

De meeste mensen staan open voor nieuwe dingen en nieuwe contacten, dus laat je zien, geef anderen de kans om met je te praten en vrienden met je te worden. Vertrouw ze, neem een voorbeeld aan Lili.

Nieuwe vrienden maken: een spin-spinsituatie!

Wat is het geheim van de kat?
Waarom zit ze zo goed in haar vel?
Waarom is ze zo gelukkig?
Waarom heeft ze zo'n mooi leven?
Het woord is aan Ziggy!

De bestseller *Doe en denk als een kat* is er nu ook voor kinderen vanaf 9 jaar.

Door de stem van kat Ziggy laat Stéphane Garnier zien wat kinderen van katten kunnen leren.

Katten zijn de ideale inspiratiebron. Ze hebben van zó veel dingen verstand.

Van vrijheid, onafhankelijkheid, zelfvertrouwen, vriendschap en van lekker luieren. Ziggy deelt al haar geheimen, wijsheid en trucs om lekker in je vel te zitten, te spinnen van tevredenheid en de superheld van je eigen leven te worden.

9 789021 1579054

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
M•S**

NUR 210
Kosmos Uitgevers,
Utrecht / Antwerpen

